

ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΟΣ;

Ἐνθυμείσθε ;...

Μιά φορά κι ἕναν καιρό...—πόσο μακριά μᾶς φαίνεται ἐκείνης τῆς εὐτυχίας μας ἢ ἐποχὴ τώρα !...—δὲν εἶχαμε κομμουνισμόν στὸν τόπον μας. Καὶ ἀφοῦ αὐτὴ ἡ Δυστυχία ἔλειπε, παροῦσα ἦταν ἡ εὐτυχία μας.

Τὰ ἐνθυμείσθε... Καὶ κόμματα εἶχαμεν τότε, καὶ ἐκλογές ἐκάμαμεν, καὶ σὲ καυγᾶδες ἐμπλεκόμεθα, καὶ βουλευτὰς ἐβγάζαμεν... Ὅμως οὔτε τὰ μάτια τῆς Ἑλλάδος ἐβγάζαμεν μὲ αὐτὰ, οὔτε τὰ ἄντερα τῆς ἀδελφῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μας ἐχύναμεν στὸ χῶμα, οὔτε καὶ τὸ βίος τοῦ ἰδρωτός μας τοῦ ἐλληνικοῦ ἐφορτῶνε τὸ στὰ μουλάρια καὶ ἐστέλλετο στοὺς Ἀλβανοὺς καὶ στοὺς Βουλγάρους ἀπὸ Ἑλληνας...

Ὅλοι τότε εἴμεθα Ἕλληνες καὶ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν στὰ μικρὰ καὶ στὰ μεγάλα ἔργα μας ἐδειχνόμεθα πέρα ὡς πέρα Ἕλληνες.

Ἄλλ' ἄς μὴ προχωρήσωμεν, ἀνοίγοντας ὅλα τὰ ντουλάπια τῆς χαμένης εὐτυχίας μας, γιατί ἐρευνῶντας τὰ, πολὺ θὰ τὴν κλαύσωμεν...

Ἄς ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου : Ἐκείνους τοὺς φτωχοὺς διαβόλους, πού ἐνεστάτωναν κάπου—κάπου τὰ κοτέτσια καὶ τὲς γιδομάνδρες τῶν χωρικῶν τοὺς ἐνθυμείσθε. Δὲν θέλομεν νὰ ταράξωμεν τὴν γαλήνην τῶν... ποιητικῶν « βασιλέων » τῶν ὀρέων. Ἀρκοῦν γιὰ τὴν περὶπτωσί μας τοῦτοι.

Εισαγγελεὺς ἦτο ἄτεγκτος. Ὁ πολίτης αὐτὸς εἶχεν ὑποπέσει εἰς τὸ ἁμάρτημα τῆς σιωπῆς. Δὲν ἔσπευσε μετὰ τὴν πανδαισία στὸν χωροφύλακα νὰ τοῦ καταγγείλῃ τὴν κακὴν πράξιν ποὺ ὑπέπεσε στὴν ἀντίληψι. Καὶ δι' αὐτὸ καὶ μόνον κατέστη συνένοχος τοῦ ζωοκλέπτου καὶ δι' αὐτὸ ἔμοιράσθη μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν... ἀπόλαυσιν τῆς Φυλακῆς.

Καλὰ μέχρις ἐδῶ. Ἡ καρδιά τοῦ Νόμου δὲν ἐμαλάχθη ἀπὸ τὰς δικαιολογίας τοῦ τέτοιου συνενοχοῦ τοῦ ζωοκλέπτου ὅσον καὶ τετραγωνικὴν λογικὴν καὶ ἄν περιεῖχαν. Ὅμως, ἄν συνέβαινεν, ὁ ζωοκλέπτης ὁ κοινός, ὁ ἐλάχιστον κακὸν ποιῶν κακοποιός ἐκείνης τῆς εὐτυχισμένης ἐποχῆς, ἄν, λέμε, συνέβαινεν, αὐτὸς νὰ ἦτο γυιὸς του; Πάλιν ἄτεγκτος, πάλιν ἄσπλαχνος, πάλιν ἄγριος θὰ ἐστέκετο ὁ Νόμος καὶ πρὸ τοῦ αἰμάσσοντος διὰ τὴν κακοποιῖαν τοῦ γυιοῦ του πατρὸς καὶ χάριν τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς σιωπήσαντος, ἀτυχοῦς γεννήτορος;

— Πῶς νὰ τὸν κατέδιδιδά κύριε Εἰσαγγελεῦ; Νὰ ἐρεζίλευα τὴν οἰκογένειά μου; Τὴν ὑπόληψί μου;

Σωστὸ αὐτό. Εἶναι, βλέπετε, δικαιολογημένος κάπως ὁ γονεὺς καὶ τοῦ ζωοκλέπτου καὶ τοῦ φονηῆ ἀκόμη παιδιοῦ του, τοῦ ἅπαξ ἀδικήσαντος καὶ διὰ τὴν μὴ ἐξακολού

Ἐκεῖνοι, λοιπόν, ἔκλεβαν μίαν γίδα. Τὴν ἔμπηγαν εἰς τοὺς ὠμούς, ἀπὸ σὺροντο σὲ καμμιὰ χλοερὴ ρεμματιὰ, τὴν ἔσφαζαν, καὶ τὴν ἔκαμναν ὀρεκτικώτατον ὀβελίαν.

Ὅμως, εἴτε ὁ διάβολος, εἴτε ἡ κνίσσα τοῦ ψητοῦ, ἔφερνε κοντὰ τοὺς κάποιον χωρικόν. Ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὸς στὴν πανδαισία τῆς γίδας καὶ εἴτε διόκι ἐσέβετο τὰς περὶ φιλοξενείας ἀρχάς του, εἴτε διότι λογαριασμοὺς δὲν ἤθελε ν' ἀνοίξη μετὰ τοὺς διαβόλους αὐτοὺς εἰς βάρους καὶ τῶν ἰδικῶν του γιδῶν, ἐλείχετο καὶ ἀπὸ εὐχαριστῶν, ἔπρω καὶ ἀντιλαμβάνετο ποῖος νοικοκύρης ἔκλαιε τὴ γίδα του.

Εἶπαμεν : Κομμουνισμὸν δὲν εἶχαμε τότε. Καὶ οἱ νόμοι ἐλειτουροῦσαν, καὶ οἱ χωροφύλακες συνεγείροντο καὶ γιὰ τὸ κλέψιμο μιᾶς κόττας ἀκόμη καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἠτσιμπίδα τοὺς ἀνοίγει ἀδυσώπητη καὶ ὁ γιδοκλέπτης ὠδηγεῖτο παραχρῆμα στὸν εἰσαγγελέα, ἀπὸ ἐκεῖ στὸν ἀνακριτὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν φυλακὴ καὶ στὴν ἐξορία.

Ὅμως, δὲν ἦτο μόνος. Εἶχε παρέα καὶ τὸν τυχαίως διελθόντα ἀπὸ τὴν ψησταριὰν καὶ μετασχόντα στὴν πανδαισία τῆς κλεμμένης γίδας χωρικόν, ὁποῖος ἔφυγε λειχόμενος καὶ εὐχαριστῶν.

Γιατί ; Ὁ ἄνθρωπος ἔφαγεν ἀπλῶς ὅ,τι τοῦ προσεφέρθη. Δὲν ἔκλεβε.

Νίποτε, ἀπὸ αὐτὰ, ὁ

θησιν τῆς ἐγκληματικῆς
δράσεως βασιμῶς ὑποσχο
μένου, στὸ νὰ θέλη νὰ σι
ωπᾶ πρὸ τοῦ τιμωροῦ Νό
μου. Ὅμως, μολονότι δέν
εἶναι ἀσύμφωνος καὶ ὁ
Νόμος στὶς ἀπόψεις αὐ
τῆς, πολὺν ἀγῶνα κά
μνει διὰ νὰ μαλάξη τὴν
σκληρότητα τοῦ γιὰ νὰ
παρέξη συγγνώμην στὸν
ἐξ ἐπίτηδες ἀποκρύψαν
τα τὸ ἀδίκημα, γονέα.

Τὸν γονέα... Ἄλ' εἰς ποῖ
ον γονέα;

Στὸν γονέα ποὺ ἔκα
μεν ἀβαρίαν εἰς βάρος
τοῦ Νόμου ὑποκύψας εἰς
τὴν ἀξίωσιν τοῦ φίλτρου
καὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ
ἐντιμότητος, βέβαια.

Ὁχι στὸν πατέρα τῆς
Εὐτυχίας—εἰς τὸν πατέ
ρα Πρίντζον.

Αὐτὸς εἶναι...

Ἄλλὰ θὰ εἴπωμεν αὐ
ριον τί εἶναι.

Ε.Α.Φ.

Β'

Είναι, λοιπόν, ο πατήρ Πρίντζος—ο δυστυχέστατος πατήρ τῆς Εύτυχίας—ο οποίος, ἐπὶ μίαν διημέριον ἐσιώπα, ἀπέκρυπτε καὶ ἐπροστάτευε τὴν κακουργοῦσαν κόρην του, ὅτι ἦτο ἐκεῖνος ὁ περὶ οὗ ὠμιλήσαμεν ἐν παραβολῇ χθὲς χωρικός, ποὺ συνέφαγε μὲ τὸν ζωοκλέπτῃν τὴν κλεμμένην γίδαν εἰς τὴν χλοερὴν ρεμματιάν;

Εἶναι μήπως ὁ πατήρ ποὺ συνήργησε μὲ τὴν σιωπὴν του εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ καρποῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἔρωτος τῆς κόρης του, διότι ἐπροτίμησε νὰ βαρύνῃ τὴν ψυχὴν του μὲ μίαν ἀπόκρυψιν βρεφοκτονίας ἀπὸ τοῦ νὰ κηλιδώσῃ ὅλης τῆς οἰκογενείας του τὸ μέτωπον καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ κοινωνικῶς ἄτιμον;

Εἶναι, ὁ πατήρ Ἰωάννης Πρίντζος ἀπὸ τοὺς ἀναγκαστικὰ ἁμαρτωλοὺς πατέρας;...

"Ὁχι, βοᾷ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἡ ἠπειρωτικὴ παράδοσις. Διότι τὸ ἁμάρτημά του συνίσταται... Ἄλλ' ὄχι. "Ἄς εἰπώμεν πρῶτα εἰς τί συνίσταται τὸ ἁμάρτημα τῆς ἀθλίας κόρης του καὶ μαζὺ μὲ αὐτῆς καὶ αὐτοῦ.

Ἡ Εύτυχία του, κλεισμένη εἰς τὸ Ἄντρον ποὺ τῆς προσέφερεν εὐχαρίστως ἡ...στοργικὴ πατρικὴ στέγη, ἐπὶ δύο ὀλόκληρα χρόνια, ὕφαινεν ἐκεῖ μέσα σάββανα γιὰ

ναγκαστικά ἦσαν :

Πρῶτον : Ἐνα «στέκι» γιά τὸ στήσιμο τοῦ ἀργαλειοῦ.

Δεύτερον : Ἄνοχή, προστασία, κάλυψις καὶ παραπλάνησις τῶν καταδικωκτικῶν ἀρχῶν.

Τρίτον : Προμήθειαι ὑλικῶν ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω, καὶ

Τέταρτον : Δύκτιον προμηθευτῶν καὶ ἀναγκαστικὴ ὑπαρξίς «Συνθέσμου» ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ συγκεντρῶνῃ τὰ προσόντα τῆς κοινωνικῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ ἀνεπιλήπτου πατριωτισμοῦ.

Ἢμπορεῖ νὰ παραλογιζώμεθα ἐν λόγους ἐνίστε ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀργὴν ἐξ αἰτίας τῶν βδελυροτήτων ποῦ συμβαίνουν στὰς ἡμέρας μας. Ὅμως στὴν περίπτωσί μας τούτη, τὸ νὰ εὐρίσκωμεν συνένοχον τῆς Προδοσίας ὄχι ἀπλῶς τὸν γεννήτορα Ἰωάννην Πρίντζον, τὸν ἀτιμάσαντα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ τίμιον Σῶμα τῶν Ἑλλήνων στρατιωτικῶν Ἰατρῶν, ἀλλὰ συλλήβδην καὶ τὴν οἰκογένειαν Πρίντζου ὀλόκληρον, καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς στενῶς συνδεδεμένους οἰκογενειακῶς καὶ φιλικῶς ἀκόμη, ὄχι μόνον παραλογισμὸς αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλλὰ τετράγωνη λογικὴ, προσιτὴ καὶ εἰς τὸν κοινότερον ἀνθρώπινον νοῦν εἶναι.

τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἦτο τοῦτέστι πρᾶκτωρ τῶν συμμοριτῶν, κατάσκοπος καὶ καταδότης τοῦ μαχομένου στρατοῦ μας, δέκτης διαταγῶν τοῦ Μάρκου καὶ πομπὸς τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἐχρειάζετο αὐτός, ἦτο μὲ ἄλλα λόγια τὸ «Δεύτερον Γραφεῖον» τῶν δρῶντων ἐν Ἡπείρῳ συμμοριακῶν συγκροτημάτων καὶ καθοδηγητὴς τῶν ἐν Ἰωαννίνοις κυκλοφορούντων ἀόπλων συμμοριτῶν.

Ἦτο ἡ σαββανοποιὸς μας, ὅπως εἶπαμεν, ἡ Εὐτυχία αὐτή...

Καλὰ, ἀλλὰ τὰ σάββανα δὲν ἤμποροῦσε νὰ ὑφανθοῦν οὔτε μὲ τίς ἀράχνες τοῦ... ἄντρου, οὔτε μὲ τὴν σκιὰν τῆς ἀφανείας, οὔτε μὲ τὰ νανουρίσματα τυχόν τῶν γονέων, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων τῆς, ποὺ τὴν ἐπεσκέπτοντο διὰ νὰ γλυκάνουν τίς ὥρες τῆς... χρυσῆς φυλακῆς τῆς. Ὅλα αὐτὰ ἂν ἐγίνοντο ἦσαν φιλολογία. Καὶ ἡ φιλολογία οὔτε τοὺς ἀόπλους συμμορίτας ἐδῶ μέσα καθοδηγεῖ ἀποτελεσματικὰ, οὔτε τοὺς συμμορίτας ὁδηγεῖ νὰ κινηθοῦν ἀπὸ τοῦ ἐνός σημείου πρὸς τὸ ἄλλο, οὔτε τοὺς στρατιώτας τῆς Ἑλλάδος τοὺς μεταβάλλει εἰς ἀμορφονοπολὶτὸν στοὺς δρόμους μὲ τὰς ἀνατινάξεις... Ἡ φιλολογία ὅσον ἀθλίας ποιότητος καὶ ἂν εἶναι, τὴν Δυστυχίαν ποὺ ἐσκόρπα ἀπὸ τὴν πατρικὴν Σπηλιὰν ἢ Μέγαιρα Εὐτυχία δὲν τὴν ἔκαμνε. Τὰ σάββανα τῆς Εὐτυχίας αὐτῆς ἐχρειάζοντο «πρώτας ὕλας» καὶ αὐταὶ ἀ-

Και ἐν ὀνόματι τώρα αὐτῆς τῆς λογικῆς ὑποχρεούμεθα, ξεκινῶντες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι, ὅποιος ἐν γνώσει διατελῶν κάποιου ἀδικήματος ἐξεπίτηδες σιωπᾶ πρὸ τοῦ Νόμου, τιμωρῆται, νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν ὑπάρχοντα αὐτὸν Νόμου :

— Τὸν μὴ καταδόσαντα τὸν κοινὸν ζωοκλέπτην, τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν φυλακίζει. Τὸν μὴ καταδόσαντα τὴν ἀποδιετίας ὑφαινομένην Προδοσίαν τοῦ Ἔθνους, τὸν μὴ καταγγείλαντα τὴν συνεχιζομένην κακουργίαν, τὸν προστατεύσαντα, τὸν βοηθήσαντα, τὸν συνεργήσαντα εἰς τὴν τελεσφόρησιν τῶν ἐργῶν τῆς κακοποιίας, τὸν ἀποτροπιαστικὸν αὐτὸν ἐγκληματίαν ὄχι μόνον δὲν τὴν συλλαμβάνει, ἀλλὰ τὸν διατηρῆ εἰς τιμητικὴν θέσιν καὶ μάλιστα ἐμμίσθως;

Στόμα ὁ Νόμος δὲν ἔχει καὶ συνεπῶς δὲν ἔμπορεῖ ὁ ταλαίπωρος νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ... Ἄλλως θὰ μᾶς ἔλεγε :

— Πολίτα Ἕλληνα. Ζῶ, ὑπάρχω, καὶ ἔτοιμος εἶμαι πάντοτε νὰ ἀρθῶ στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς μου. Ὅμως, ὁ ταλαίπωρος, τί νὰ κάμω; Ψυχὴν δὲν ἔχω. Ἄλλος πρέπει νὰ μοῦ τὴν δώσῃ γιὰ νὰ γίνω πέλεκυς τιμωρὸς τῶν ἀθλίων. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ Ἄλλος φαίνεται ἐμωράνθη τόσον, ὥστε μ'ἔχει καταντήσῃ Παραμῦθι τῆς Χαλιμᾶς γιὰ νὰ γελοιοποιούμαι ἔτσι ὅπως με βλέπεται καὶ στὴν ὑπόθεσι τῆς Σπηληᾶς Πρίντζου...»

Ἔτσι θὰ ἔλεγε ὁ ταλαίπωρος Νόμος μας, ἂν εἶχε στόμα...

Θὰ μᾶς εἰπῆτε τώρα

ποιός είναι αυτός ο "Άλλος..."

‘Απλούστατον αυτό :

"Η εκείνος που τον προστατεύει ή εκείνος που του τον εμπιστεύθηκεν ο προστάτης.

Διαλέξετε και πάρτε, αλλά σκεφθήτε κατά που στο Διάβολο βαδίζομεν όταν έτσι θέλωμεν να υπηρετήσωμε τούτο τὸ άτυχές Βασίλειο που τόσο αίμα έχύσαμε και χύνομε κάθε μέρα, για να τὸ κρατούμε στη ζωή... Και πέστε μας αν θέλετε τὸ συμπέρασμά σας... Προσέξτε ὅμως μη μᾶς πῆτε ἡλιθίους, γιατί αυτό ἤδη μᾶς τὸ εἶπαν ὅλοι ὅσοι κατῶκουν ἢ ἐμπαινόβγαιναν στο "Άντρον Πρίν τ ζ ο υ" και ἀκόμα είναι ἔξω ἐλεύθεροι...

Ε.Α.Φ.

ΠΕΜΠΤΟΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΑΣ

«Η Οικονομία Πρίντζου και οι γειτονικοί οχετιζόμενοι με συγγενείαν και με φίλων κατά την διάρκεια της 'Μακάτης Προδοσίας, περιήλθον εις την δικαιοσύνην της 'Ηπειρωτικής 'Ιστορίας και κατέστησαν άτιμοι.

Είμεθα βέβαιοι ότι ο Νόμος της Παρίσις θα δημηλώση συντομώς όπως ώμιλήσαν από καταβολής του στις περιπτώσεις αμάς ελευθέρως και άτεγκτως.

Κάθε περί του αντιθέτου ύπεψία είναι απέρμα κομμουνιστικής συκεφαντίας

Παραδέτομεν όμως κατωτέρω μίαν έπιστολήν άναγνωστού μας. «Οχι διότι θέλομεν να διασκαδάσω μεν τυχόν ύπεψίας, αλλά δια να δείξωμεν οδ έλους ότι στην ύπόθεσιν αυτήν ή 'Ηπειρωτική έπείκειν είναι άποφασισμένος να μη άναχθή εις την έλαχίστην έπιείκειαν δια τούς έσχάτους αυτούς προδοτάς.

«Ας μὴν άνησυχῆ όμως το αίμα των έκατενταδων Έλληνοπαίδων που έθαψαν ει Πρίντζου δέν θα προδεθή

«Οστέσο διαβάσατε τὸ γράμμα:

Κύριε Διευθυντά,

«Οργιάζουν αι διάφοροι φημαι εις την πόλιν μας τας τελευταίας ημέρας μετά την σύλληψιν της περιφήμου Εύτυχιας Πρίντζου, ήτις τόσον πάταγον, έδρμιούργησεν, και παραλλήλως τόσην άλγεινήν έντύπωσιν ένεποίησεν τὸ γεγονός εις την κοινωνίαν μας.

«Ὡς έλέχθη, αι άποκαλύψεις αι προκύψασαι εκ των άνακρίσεων και αι όποισι εν καιρῷ θα έλθουν εις φως είμεθα βέβαιοί, ότι όχι μόνον τὸν οίκτον δέν θα προκαλέσουν εις ούδεναν, άλλα τούναντιον τὸν άποτροπιασμόν και την γενικήν κατακραυγήν της κοινωνίας μας ολοκλήρου, ολανδήποτε έ-βασιν κι'έν λάβωσι τὰ πράγματα.

«Λοπόν η ύπόθεσις Πρίντζου και πάλιν εις την ήμερησίαν διάταξιν. Πολλά θρυλλοθνται και πολλά φημαι κυκλοφοροθν, σχετικῶς με την δλην ζωήν και προδικήν της θρασιν, τὰ όποια, πράγματι, προκαλοθν φρίκην εις κάθε Έλληνα. «Ὁμως λόγοι ακόμη σκοπιμότητος δέν μας έ-

πιτρέπουν ένταυθα να τά εκθέσω μεν. «Αφήω τας φήμας, αι όποισι αι στεροθνται ήθικῶν ύποστάσεων, και αι όποισι τίθενται εις κυκλοφορίαν από κάποιαν σκοπιμότητα υπό της πέμπτης φάλαγγος Διότι αὐτῆ είναι ελευθερία πλέον να λέγη θτι θέλει, ήχιδμως και να πράττη. Μόνον τὰ γεγονότα είναι ίκανά να την διεψύσουν και να την φμώσουν. Την έπαύριον της συλλήψεως της... θρυλικής Πρίντζου πολλά πρόσφατα φιλικῶς διακείμενα πρὸς αὐτήν, θορυβήσαντα δια την σεβασότητα της καταστάσεως, εις ήν αὐτῆ περιήλθεν, και αίσθανόμενα τὰς όλεθρίας συνεπειάς, εις άς συνεπάγεται ή περί ή πρόκειται ύπόθεσις, έθεσαν τὰ πάντα εις κίνησιν κατά τὸν πλέον σκανδαλώδη τρόπον και έσπευσαν πάραυτα, προισθ ληφθοθν τελεσιδικιοί άποφάσεις δι' όλων των δυνάμεων, διαθέτογια δλα των τὰ μέσα, άν ήχι ν' άπαλλάξουν, θπερ άδύνατον, την δι' έσχάτην προδοσίαν κατηγορουμένη, τούλάχι στον να παρατεινωσι κάπως την τελεσιδικιον άπόφασιν την εκέσθησεμένην υπό τοθ Έκτάκτου Στρατοδικείου της πόλεως μας.

Και τοθτο, θιότι πιστεύουν θτι άν δοθη μικρά παρατάσις δια των μέσων άτινα διαθέτουν κινηθέντι πρὸς ελας τας κατευθύνσεις, θα θυιηθωθιν ούτω να ύπηρεάσωσι τὸ Έκτακτόν Στρατοδικείον, εις τὸ όποιον άφέθη ή περαιτέρω τελική έκδικασις. Δέν θέλομεν να πιστεύωμεν εις τας φήμας και τας διαδόσεις.

Οι πεμπτοφάλαγγίται λέγουθν ότι μεταξυ εκείνων οίτινες εκήθησαν να επέμβουν είσαι και θ σεπτὸς πρωθιεράρχης μας και Ιεραπόστολος Σπυριδων δστις κατ' αὐτάς θπουσιάζει εις τας Αθήνας. Είμεθα ύποχρωμένοι να σιγματισώμεν την άθλιαν αὐήν άπόπειραν της συκοφαν-

τα, άλλα συνθήματα και άλλα στανικαι όχληεις τριγύριζαν στον άνύπορετον νουθ των.

«Αλλά γιατί τώρα θυμηθήκαμε δλα αὐτά; Γιατί θισβάσαμε στις έφημερίδα την σύλληψιν της διορ σθείσης βιβλιοθηκορίου Δεσποινίδος Πρίντζου. Και θυμηθήκαμε και την τελετή με τούς Γερμανούς όπου παρέστησαν και διάφοροι έπιτήδιοι, έξυπνοι άνθρωποι, φίλοι-φίλτατοι των Έγερμένων και ύστερα παράδοξοι λαοκράται και συαγωνισται και τέλος θυμηθήκαμε τὸ άύχα εκείνα ββλία που τώρα δέν ξεύσουμε που να βρίσκωνται, άν βρίσκωνται σκονισμένα ή ξεσχιωμένα γιατί οθή ή αν ή κακοτυχία τους. «Ερριψθησαν ετά άγια τοίς κυοίς και εκείνοι που έταχθησαν φρουροί με τὰ νέα συνθήματα θέλησαν να τὰ εξαφανίσουν για να μην ύπάρχη τίποτε που να μορτυρή ή ελληνική δόξα και ελληνικόν πολιτισμόν, να έξαλειφθῆ πᾶν τὸ Έλληνικόν, για ναρθουν οι Σλαβοί εδῶ σ'ήν έιδοξη γη και να φέρουν ίσως τας ίδικας των βιβλιοθήκας που θα έχουν άσφαλως και τούς τόμους εκείνους που καθοδηγοθν πὸς κόβεται ο λα μὸς με μιὰ άνοιγμένη κονσέρβα.

W.

τικῆς διαδόσεως έναντιον τοθ 'Ιεροθ προσώπου τοθ σεπτοθ Γερνοτος. Και άλλη μίαν φοράν τὸ τονίζω θτι αὐτὸ είναι άμμος συκεφαντία διότι γνωρίζομεν κάλλιστα την λαμπροίτην πατριωτικήν δρασιν τοθ Σεβασμιωτάτου κατά τὸ παρεθόν. Είμεθα άπολύτως βέβαιοι, θτι και θ ίδιος άκόμη θα συνέτεινε δια μίαν παραδειγματικήν τιμωρίαν, άν βεβαίως εζητείτο ή γνώμη του.

Διότι τὸ αίμα με τὸ όποιοθν έπόπισαν χθές και πορίζουν άκόμη σήμερον τὰ Έθνικά μας χώματα, τὰ Καλαβρυτα, τὸ Μετσοβον, ή Κόνιτσα, ή Μουργκάνα και τόσα άλλα μέρη της Ελλάδος ζητοθν έκδίκησιν και όχι βεβήλωσιν.

Μόνον θ από μηχανῆς θεός αὐτήν την φοράν άν πιστεύθῆ, θα την σώση την Πρίντζου. Η φύσις της ύποθέσεως είναι τοι αὐτῆ, ωστε να μην επιδέχεται συμβιβασμούς και έπεμβάσεις ούταναιρέτους. «Ας μη άναμιγνύσθουν λοιπόν σκοπιμῶς τὸν σεπτόν Ιεράρχην μας εις την άθλιαν ύπόθεσιν των. Η Δικαιοσύνη θα πράξη τὸ καθήκον της. Οπεμπτοφάλαγγιτισμοδς λοιπόνάς μη ματαιοπονή.

Τ. Γ.

Ἡ «Εὐτυχία» δικά ζεται

Σήμερον ἐνώπιον τοῦ Ἐκτό-
κτου Στρατοδικείου Ἰωαννίνων
δικάζεται ἡ Εὐτυχία Πρίντζου.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἄσχε-
το, μὲ τὴν γνωστὴν κατηγορίαν
τοῦ κατασχοπέας.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

**ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ
ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΑΣ ΠΡΙΝΤΖΟΥ ΚΑΙ ΘΑΡΙΑΔΟΥ**

ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΘΕΝΤΕΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τὴν 9.45 τῆς ἑσθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐκτετακτοῦ Στρατεδικείου τῆς πόλεως μας ἤρξατο ἡ δίκη τῆς Εὐτυχίας Πρίντζου καὶ τῶν ὑπολοίπων 9 κομμουνιστῶν εἴτινας κατηγοροῦνται διὰ στρατολογησεῖς καὶ κατασκοπείαν.

Οἱ παρεμφθέντες εἶναι 1) Εὐτυχία Πρίντζου 2) Σοφία Χηρὰ Λυ. Φαρίου 3) Ἄννα Παπαχριστιδῆς, 4) Ἰωάν. Γάνης, 5) Ἄλξ. Ντάφλης 6) Κ. Παπακτίφου, 7) Κ. Παραμυθιώτης, 8) Π. Χαριλάου, 9) Δ. Βλασηριάδης καὶ 10) Γ. Χριστιδῆς.

Ἐν ἀρχῇ ὁ γραμματεὺς κ. Χρηστάκης ἀναγινώσκει τὴν ἀπ' ἀριθ. 7.396 διαταγὴν τῆς 2ης Παραρχίας δι' ἧς οἱ ἀνωτέρω παραπέμπονται εἰς δίκη ἐνώπιον τοῦ ἐκτετακτοῦ Στρατεδικείου διότι τὴν 1ην Σεπτεμβρίου κατήρτισαν ὁμάδα ὑπο τὴν ἀρχηγίαν τῆς Εὐτυχίας Πρίντζου καὶ τῶν ὑπολοίπων ὡς μελῶν αὐτῆς ἧς σκοπὸν εἶχε τὴν συγκρότησιν καὶ ἄλλων ὁμάδων καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὰς συρροίας.

Ἀκολούθως ἀναγινώσκονται τὰ ἑ. ὅματα τῶν μαρτύρων τῆς τῆς ὑπερασπίσεως καὶ κατηγορίας τῶν κατηγορουμένων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Βασιλικὸς Ἐπιτροπὸς ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης διότι ἡ κατηγορία εἶναι βχυριώτη καὶ βὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἔλοι εἰ μάρτυρες παρόντες.

Ἐκ τῆς ὑπερασπίσεως εἰ κ. Μ. Μαλκτοῖδης, Μπότοιος καὶ Συγκούνας τάσσονται καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς.

Τὸ στρατεδικεῖον ἀποσύρεται εἰς διάσκεψιν.

Ἐπαναλαμβάνουμένης τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρεσβὴρ ἀναγινώσκει τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν διὰ τῆς ἐπέρας ἀπορίπτεται αὕτη καὶ διατάσσεται ἡ πρὸς τῆς δίκης.

Οἱ Μάρτυρες

Καλεῖται ὁ πρῶτος μάρτυς Ἀθανασιάδης Ἰωάννης ἐτῶν 56, ὑποδοποιός.

Πρ. Τί γνωρίζετε μάρτυς διὰ τοὺς κατηγορουμένους, συνακρότησαν πράγματι ὁμάδα καὶ ἐνήργησαν στρατολογησεῖς;

Μάρ. Διὰ τὸν Παραμυθιώτην ξέρω ὅτι εἶναι ἡσυχος. Πρὸ καιροῦ ἦτο κομμουνιστῆς ἀλλὰ τελευταία δὲν ἀνακατέβετε πουθενά.

Πρ. Ἐάν ἦτο κομμουνιστῆς καὶ καθόταν εἰς τὸ σπίτι του δὲν θὰ τὸν πείραζε κανεὶς.

Μάρ. Εἶπα ὅτι ἦταν ἄρρωστος ἀπὸ τὶς κακουχίες.

Πρ. Ἐχεις τὴν γνώμην ὅτι ὁ Παραμυθιώτης μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἐνέργειαν ποὺ κατηγορεῖτε;

Μάρ. Ὁχι διότι ἦτο ἄρρωστος.

Ο... «ΑΡΡΩΣΤΟΣ»

Στρατ. (Ζώης). Εἶπατε μάρτυς ὅτι ὁ Παραμυθιώτης εἶναι ἡσυχος καὶ ὅτι ἦτο ἄρρωστος. Δὲν νομίζετε πῶς εἶναι ἱκανὸς νὰ διανέμη προκηρύξεις καὶ νὰ ἐνεργεῖ στρατολογία;

Μάρ. Τὸν γνωρίζω ὡς καλὸν ἄνθρωπον.

Στρατ. Διὰ τὸν Παραμυθιώτην εἶπατε ὅτι ἦτο κομμουνιστῆς, ξέρετε σήμερα τί κάτουν αἱ κομμουνισταὶ;

Μάρ. Ἀκούω πολλὰ πράγματα λεηλασίας, πυρπολήσεις, ἐκτελέσεις, κ.λ.π.

Στρατ. Καὶ κατ' ἄλλο ἀκόμη, πέρνουν τὰ παιδιά ἀπὸ τὶς ἀγκαλιὰς τῶν μανάβων καὶ τὰ στέλνουν εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Μάρ. Τὸν Παραμυθιώτην

τὸν γνωρίζω ὡς τίμιον καὶ ἀνθρωπιστὴν.

Οἱ... «ΦΙΛΗΣΥΧΟΙ»

Στρατ. Ποίους θεωρεῖς κομμουνιστὰς αὐτοὺς ποὺ εἶναι στὸ βουνό καὶ καινε καὶ σφάζουν ἢ τοὺς εἰς τὴν πόλιν ευρισκομένους οἱ ὅποιοι οὔτε καινε οὔτε σφάζουν ἀλλὰ εἶναι οἱ πλεον ἐπικίνδυνοι; Μήπως εἶναι τέτοιοι καὶ ὁ Παραμυθιωτῆς Μάρ. Αὐτὸς ἔχει ἀρρωστος 4 χρόνια.

ΑΛΛΟΣ ΜΑΡΤΥΣ

Ἐν συνεχείᾳ καλεῖται ὁ μάρτυς Βακατοῆς ὅστις λέγει ὅτι γνωρίζει τοὺς Ντάφλην καὶ Γάκην οἱ ὅποιοι—ὡς καταθέτει—μετέβησαν εἰς Ντραμπάτοβα πρὸς συνάντησιν τῶν συμμοριῶν. Ἐγένοντο ὁμῶς ἐγκαιρῶς ἀντιληπτοὶ ὑπὸ χωρικός ὅστις ἐπυροβόλησεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ συνελήφθησαν. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν εἶχε πηδήσῃ εἰς τὴν λίμνην καὶ ὁ ἕτερος κατευθύνετο πρὸς Λιγγιάδες Ἐπ' αὐτῶν ἀνευρέθησαν 2 ἀστέρια μία φωτογραφία καὶ μερικά σημειώματα. Ὁ μάρτυς εἶναι βεβαίος ὅτι μετέβαιναν διὰ τὰς συμμορίας. Ὁ Ντάφλης εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ εἶπε: «Ἦρὶν φύγομε ἀπὸ τὰ Γιάννινα περάσαμε ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Φαρίδου καὶ τοῦ Παπαχρηστίδη οἱ ὅποιοι μᾶς εἶπαν νὰ φύγομε μεῖς καὶ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἔλθουν καὶ αὐτοί».

Η ΦΑΡΙΔΟΥ ΠΡΟΠΟΜΠΟΣ

Ὁ τρίτος μάρτυς κατηγορίας Κων. Ζαχαρῆς (σερβιτόρος) καταθέτει ὅτι τρία άτομα ἐξ ὧν γνωρίζει τὸν Ντάφλην καὶ συγχέει τὸν Παπαστέφον καὶ Πιορφύρην, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των «γιά τὸ βουνό» πῆγαν στὸ καφενεῖο του καὶ ἤπιαν 4 1)2 ὄκ. κρασί. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν συνομιλιῶν των οὐδὲν γνωρίζει.

Καλεῖται ἐν συνεχείᾳ ὁ χωροφύλαξ Καρδακάρης Βασ., ὅστις συνέτεινεν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν δύο ἀποπειραθέντων νὰ δραπετεῦσουν. Ὁ μάρτυς τονίζει ὅτι ὡς τοῦ ὠμολόγησαν οἱ Ντάφλης καὶ Γάκης πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Φαρίδου. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Β. Ε. εἶπεν πράγματι μετέβαινον εἰς τὰς συμμορίας ἀπαντὰ καταφατικῶς.

Διὰ τὴν Φαρίδου ὁ μάρτυς προσθέτει ὅτι εἶπεν εἰς τοὺς δύο κατηγορουμένους: «Φύγετε σεῖς καὶ ὕστερα θὰ πάνε καὶ οἱ ἄλλοι».

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ

Μετὰ 15λεπτον διακοπὴν ἀρχίζει τὴν κατάθεσιν τοῦ ὁπρώτου καταδιώξας τοὺς φυγάδας χωρῆλαξ Μπέρος Φώτιος, ἐξιστορήσας τὰ ἑξῆς: Ὁ βαρκάρης Ζαφείρης ἀποβιβάσας εἰς τὴν νῆσον τοὺς Ντάφλην καὶ Γάκην καὶ ἐκ μιᾶς φράσεως τὴν ὁποίαν ἤκουσε, ὑπώπτευσθη τοὺς κατηγορουμένους διὰ τοὺς ὁποίους καὶ τοῦ ἀνέφερεν εἰς τὸν Μπέρον ὅτι εἶναι «ἐποπία πρόσωπα». Κατόπιν τοῦτου ὁ χωροφύλαξ ἐπιβιβάσθεις ἐτέρως λέμβου τοὺς πορηκολούθησε μέχρι τῆς Ντραμπάτοβας, ὅπου μετέβησαν οἱ δύο ὑποψηφισαὶ συμμορίται. Ἐκεῖ διὰ τεχνασμάτων προσεπάθησαν νὰ παραπλανήσουν τὸν χωρῆκα καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Γάκης ἀνήλθε μέχρι τῆς θημοσίας ὁ-

δοῦ, ὅπου προσεπάθησε νὰ διαφύγη ἀλλὰ συνελήφθη τῇ βοήθειᾳ προσδαμόντος ἀγροφύλακος καὶ ἄλλων κατ'οίκων καὶ τοῦ συναδέλφου τοῦ Καρδακάρη. Μετὰ τὴν σύλληψίν των, ὁ καθεὶς ἐπέριπτε τὴν εὐθύνην εἰς τὸν ἄλλον.

Β. Ε.: Πῶς ἦτο δυνατόν ὁ Γάκης νὰ διαφύγη ἐνῶ εὐρισκόσουν ἐκεῖ;

ΠΑΛΙΝ Η ΦΑΡΙΔΟΥ

Μάρτυς: Ἴσως τὸν ἀνέμενον καὶ ἄλλοι πῶ πάνω.

Υπερ.: Τί κατέθεσεν ὁ Γάκης;

Μ. Μᾶς εἶπε ὅτι τὴν προηγουμένη τῆς φυγῆς των πέρασαν ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Φαρίδου ἡ ὁποία τοὺς εἶπε «φύγετε σεῖς καὶ ὕστερα ἔρχονται καὶ οἱ ἄλλοι. Ἡ Φαρίδα μᾶς ὑπέδειξε μάλιστα νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴ Ντραμπάτοβα».

Η «ΜΑΜΗ» ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

Υπερ.: Γιατί προσήγγισαν εἰς τὴν νῆσον. Βρίσκεις σωτὸ τὸ νὰ πάη κάποιος μὲ ἀποστολὴν ἔξω καὶ νὰ δείχνη τόσο πανηγυρικὰ τὴν πρόθεσίν του;

Μ. Ἀπὸ τὸ νησι ἴσως ἤθελον κι' ἄλλας πληροφορίες.

Υπ. Ἀφοῦ ἤθελαν νὰ φύγουν γιατί κάθησαν στὴ Ντραμπάτοβα νὰ φᾶνε;

Μ. Εἶχαν καιρὸ ἀκόμη. Εἰς ἕτεραν ἐρώτησιν ἀναγινώσκειται ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος εἰς ἣν οὗτος ἀναφέρει ὅτι ὁ Παπαχριστοδούλου ἦτο ἐρωμένος τῆς χήρας Φαρίδου.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐπομένου μάρτυρος—τοῦ ἀγροφύλακος Μπρούσκα Παν.—διατυποῦται ἡ ἀπορία ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως διατί οἱ κατηγορούμενοι θὰ διέφευγον ἐκ τῆς ἀναφερθείσης κατευθύνσεως καὶ οὐχὶ δι' ἄλλης καὶ διαπιστοῦται ὅτι αἱ ἄλλαι διέξοδοι φρουροῦνται αὐστηρότατα.

ΜΕ...ΚΑΤΕΒΑΣΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ

Ἀκολούθως καλεῖται ὁ ἐκτελέσας τὸ βροχολόγιον βερκάρης Ζαφείρης (Κόκκινος) ὁοῖς τονίζει ὅτι μεταξὺ ἄλλων ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐσκόπευαν νὰ παραπλανήσουν τὸν χωροφύλακα Μπέρον ἵνα διαφύγουν. Προσβίβει δὲ ἐν μέσῳ γελάτων τοῦ ἀκροατηρίου δὲ καταδῶκ. Ὁ ἓνα τῶν κατηγορουμένων ἐσφρασεσεμερικὸς ὀδόντας καὶ κατόπιν τούτου μὲ ἔφεραν εὐθὺν εἰς τὴν νῆσον μὲ κατεβασμένα πανταλόνια.

Υπερ.—Πῶς ὀπώπευθης τοὺς κατηγορουμένους;

Μ.—Εἰ, ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ὑποβίβασίν του εἰς τὴν νῆσον εἶπε διὰ τὸν χωρὸκα «Πότε θὰ σοῦ ἔλθῃ ἡ ὥρα?..»

Επαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως τὴν 4. 30 μ.μ. ἐξητήθησαν εἰ μάρτυρες ὑπερασπίσεως καὶ τὴν 6. 30 ἀκριβῶς ἤχησαν αἱ ἀπολογίαι τῶν κατηγορουμένων.

Χαρακτηριστικὴ ἦτο ἡ ἀμνηστία τοῦ μάρτυρος Παν. Φαρίδη ὅστις δὲν ἠδύνατο πῶς νὰ ἐκπαιδεύηται τὴν διαγωγήν τῆς κόρης του Σοφίας.

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Πρῶτη ἀπολογία εἶπε ὁ Φαρίδης: «Ἐν ὄψει τῆς ἀπορίας ὅτι εἶναι ὁφθαλμολογία»

ταβέται ότι το ίδιο συναλή-
φθη και εξεκοσίσθη δήθεν μό-
νον διότι η κομμουνιστρια.
Ακολουθως μεταφράθη εν-
ταυθα όπου αόριστα το όνο ε.
πιτήρησιν της Ασφάλειας. Ι-
σοχυριζται ότι δει έκτατα ού-
διμιαν ά. άμιξιν γογαν εις βά-
ρος της Ασφ. λείας. Και προ-
σέεται ότι ή βία να ξαναδθ
το παιδι της ποδ της το απέ-
σπασαν «άδικα». Επίσης Ι-
σοχυριζεται ότι δέν ειχε ιδιαι-
τερα συμπαθειαν προς τον
Παπαχριστιδην και ότι όταν
συνελήφθη, εις την οικίαν της
μετά του συγκατηγορουμέ-
νων της — ήτο άσθενής με 40
πυρετόν.

ΠΡ. Γνωρίζεις την Εύη. Πρίν
τζου;

Κ. Δέν την γνωρίζω καθό-
λου.

ΠΡ. Άκουσες τί έλεγαν οι
φίλοι σου σκίτι σου;

Κ. Όχι.

ΣΤΡΑΤ. Έου έκανες δή-
λωσι;

Κ. Όχι, και μάλασα την
άδελφού μου που πρόδωσε τον
ά. ώνα ..

Β. Ε. Συνελήφθητε γιατί
συμπαθούσατε την άνταρ-
σίαν.

Κ. Αύτη είναι η ιδεολογία
μου.

ΣΤΡ. Έγώ βλέπω σημαί-
νοντας κομμουνιστάς να εν-
κλοφορούν έλευθέρως πώς
συνελήφθης μόνον επειδή ή-
σουν κομμουνιστρι;

Κ. Η Ασφάλεια ξέσει.

ΣΤΡ. Ο Παπαχριστιδης ει-
ναι κομμουνιστής;

Κ. Δέν ξαίρω.

Η κατηγορουμένη Ισοχυρι-
ζεται ότι είναι... γνησία Έλ-
ληνίδα, αλλά δέν γνωρίζει τί-
ποτε περί όνομαξως των Άλ-
βανών, Βουλγάρων κ.τ.λ. ού-
τε περί παιδομαζώματος.

ΣΤΡ. Συνεκινήθης διαν σου
άπέσπασαν το παιδι σου. Γνω-
ρίζεις πόσας μάννες σφερήθη-
καν τα παιδια τους έξ αιτίας
του «άγώνος» σου;

Κ. Δέν ξαίρω.

ΣΤΡ. Έχουν δικαιο οι άν-
τάρτες;

Κ. Είμαι λυπημένη που χύ-
νεται ήμα άδελφικό.

ΣΤΡ. Έχει δικαιο ο στρα-
τός;

Κ. Δέν το ξαίρω.

Την ίδιαν είμιμονον άρη-
σιν και αούθδειαν αλλά και
συνγρόνω με κάποιαν διπλω-
ματίαν άπολογείται ο κατη-
γορηόμενος Παπαχριστιδης.
«Άδικα με κατηγορούμε» λέ-
γει και ούτος. «Έν συνεχεία
ανφέρει ότι κατά σουαντη-
σιν του εις την οικίαν της
Φαρίδου μετά των Ντάλλου
και Γόκη εις έξ αούτων ειπεν
ότι καούτοι πάνε να μάς έξα-
ναγκάσουν να βγούμε στο
βουνό». Συνεχίζων άρκειται
τά γραφόμενα εις προγενε-
στέραν «δήλωσιν ήμετανοίσα»
έπβεβούθη ούτω έπιστολήν
ήεις άνεγκνώση εις το δικα-
στήριον και κατά την όποίαν
την δήλωσιν άπέγραψε δια το
«μάτια του κόσμου».

Παίζει ένταούτοις διπλό παι-
γυίδι, «έν άναμιγνώσμοι ού
συμπηώ κανέναν λέγει. Ά-
ποδοκιμάξω και τον κομμου-
νισμό και το ά. ίλο...»

ΣΤΡ. Το κράτος;

Κ. ή;

ΣΤΡ. Μέχρι ποτε ή- ο- ά-
οιστερός;

Κ. Δέν ξαίρω γιατί με έρω-
τά ή!

ΣΤΡ. Κατι να ξαίρω κα-
έγώ...

ΒΑΤ. Δέν είσαι τίποτα...

ΣΤΡ. Σού Μακροά πιστού
είναι Έάν ή σου στρατιώτη
θα άσκήσωνας τους συμμορι-
τάς;

Κ. Όταν κί ήξω...

ΣΤΡ. Πάν άσκήσω τάς...

Κ. Όταν κί ήξω...

ΣΤΡ. Πάν άσκήσω τάς...

Κ. Όταν κί ήξω...

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ

ΠΟΛΛΑ θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθοῦν καὶ πολλαὶ κατάραι νὰ ἐκτοξευθοῦν κατὰ τῶν εἰς τὰ ἐδώλια τῶν κατηγορουμένων καθημένων ἀπὸ προχθὲς παναθλίων Ἑλλήνων καὶ βδελυρῶν Ἑλληνίδων. Ὅμως, διότι δὲν ἠθελήσαμεν ποδὲ πόρρωθεν νὰ ἀναμείξωμεν τὴν ἀνεύθυνον φωνὴν μας εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας τὸν λόγον πλεονεχίαν εἶχεν ἡ ὑπεύθυνος Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος μας καὶ νὰ ἐκδείξωμεν ἀνευλαβείαν πρὸς αὐτήν, ἐκρήσαμεν βαθυτάτην σιγὴν, μέχρις ὅπου αὐτὴ περαιώσῃ τὸν λόγον τῆς. Ἢδη πῶς τὴν στιγμὴν αὐτὴν διασκέπτεται καὶ ὅταν αἱ γραμματεῖς αὐταὶ θ' ἀναγινώσκονται, αὐτὴ θὰ ἔχει πρὸς τὴν ὑστάτην τῆς ἀποφάσεως, ὅποτε δὲν ἀποφασίζει δι' ἡμᾶς παρὰ ἐπιλογος. Λέγομεν ἀπὸν, ἐπιλέγοντες, καὶ ἡ μεγαλοψυχία, καὶ ὁ ἀνθρωπισμὸς τοῦ ἐπιβάλλει ὁ ποταμισμὸς μας, καὶ ὁ ἄριστος πρὸς θλιβερά ἀπαντήματα τῆς λάτρευσης τοῦ ἐγκλήμα-

τος, ἔχουν, ἐν τινὶ μετρω, τὴν θέσιν τῶν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Καὶ τῆς κατηγορουμένης καὶ τῆς ὑπερασπιζούσης. Ὅμως δι' αὐτὰ τὰ ἀποτροπιαστικὰ ὄντα, ὁμοιωμάτων ὁποίων μόνον τὰ ἐγκλήματα τῆς κολάσεως ἠμποροῦν νὰ ἐκβράσσουν, δι' αὐτοὺς ποὺ δὲν ἐσταμάτησαν ἐπὶ τὴν διάπραξιν καὶ τοῦ βδελυρωτέρου ἐγκλήματος, διὰ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ κατήντησαν συμμοριταί, ἔχουν θέσιν τὰ συναισθήματα αὐτὰ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς; Ὁ κόσμος ὅλος ποὺ τοὺς ἐγνώρισε καὶ ἐπὶ τὴν ἀνάμνησιν τῶν φρίττει καὶ ἐπὶ ἀντίκρουσμά των ριγεί, λέγει ὄχι. Καὶ ἡ ψυχραῖμος ἱστορία θὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὸ τὸ ὄχι ἀλλὰ καὶ θὰ διαπορῇ ἐπὶ τὴν ἐπιλογὴν τῆς πῶς διὰ τοὺς τέτοιους κακούργους εὐρέθησαν σύγχρονοὶ των καὶ ἐξέφεραν ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης λόγους καλοὺς καὶ πῶς διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἐδέχθησαν ἀμοιβὴν. Ἀφοῦ αὐτὴ γεμάτη αἷμα ἦτο...

ΕΛΗΞΕΝ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΘΝΟΠΡΟΔΟΤΩΝ

ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ ΠΛΗΡΩΣ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΩΝ
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣΙΝ

Η ΠΡΙΝΤΖΟΥ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΕΙ
ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΕΝΟΧΗΝ ΤΗΣ

7 ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Συνεχίσθη χθές η δίκη της της διευθυνούσης την σπείραν στρατολόγων του Κ. Κ. Ε. Εύτυχίας Πρίντζου και των υποψηφίων συμμοριτών ενώπιον του Έκτακτου Στρατοδικείου Ιωαννίνων. Η αίθουσα ήτο άσφυκτικώς πλήρης κόσμου αναμένοντας μετά ζωηρού ενδιαφέροντος να ιδή την εξέλιξιν της σοβαράς ταύτης υποθέσεως.

Κατά την πρωινήν συνεδρίασιν συνεχίσθη η απόλογία των κατηγορουμένων.

Πρώτος κατά σειράν απόλογήθη ο Γάκης όστις μετά του Ντάφλη επεδίωξε να ένταχθῆ εις τας συμμορίας διά της κατευθύνσεως Ντραμπάτοβας. Ούτος άρνείται πᾶσαν ένοχήν. Έρωτηθείς περί του αντικειμένου των συζητήσεών του εις την οίκιαν της Φαρίδου, λέγει ότι δέν θυμάται. Ομολογεί όμως ότι έλαβε και ανέγνωσεν από τον Μπισικλή προκηρύξεις των συμμοριτών, προσθέσας άφελέστατα ότι αυτό δέν τό έκαμε για πρώτη φορά.

ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Αναφορικώς με την στάσιν του έναντι του συμμορισμού λέγει ότι δέν δύναται να μορφώση γνώμην.

Σ τ ρ. Δέν ξαίρω ότι η Βούλγαροι κτυπάνε την Πατρίδα μας;

Κ α τ η γ. Δέν ξαίρω τίποτε ούτε για Βουλγάρους ούτε για Πατρίδα.

Σ τ ρ. Τότε είσαι κομμουνιστής.

Κ α τ. Δέν ξαίρω τί είμαι.

Σ τ ρ. Όστε βλέποντας τί γίνεται εις βάρος της Πατρίδας λές μέσα σου «καλά της κάνουνε»- Να μη φοβείσαι, κατηγορούμενε, ούτε να ελπίζεις. Δέν θα τους ξαναθεις αυτούς. Ο Μάρκος δέν έρχεται στα Γιάννινα. Το «τώρα ή ποτέ» πάει πιά.

Σ τ ρ. Ήσουν υπερήφανος που ήσουν στον ΕΛΑΣ;

ΨΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Κ α τ. Ἡμουν. Πολέμησα
τοὺς Γερμανούς.

Σ τ ρ. Ὄταν οἱ ἄλλοι Ἑλ-
ληνες τοὺς κτυποῦσαν στήν
Κανέτα ἐσεῖς τί κάνατε;

Κ α τ.

Στρατοδικῆς : Ποῦ ὑπηρε-
τεῖς;

Κ α τ. Στὸν 1ον Λόχ. τοῦ
85 Τάγμ. στὸ Μέτσοβο.

Σ τ ρ. Μήπως εἰς τὴν περι-
φέρειαν Ἀγ. Θεοδώρου τῆς
περιφέρειας Δεβελέγκα συ-
νελήφθη ὁ Γερμανὸς φρού-
ραρχος;

Κ α τ. Ξαίρω... Ἐγὼ τὸν
ἐπίασα!

Σ τ ρ. Αὐτὸ εἶναι μεγάλο
ψέμα. Εἶναι τακτικῆσας νὰ
οἰκειοποιῆσθε πάντα τὰς νί-
κας τῶν ἄλλων. Τὸν φρού-
ραρχον, ἐπίασεν ὁ βουλευ-
τῆς κ. Κωνσταντινίδης μὲ
ἔμενα. Ἐπομένως ὅ,τι μᾶς
λεῖ εἶναι ἄλλα ψέματα.

Σ τ ρ. Εἰς τὴν οἰκίαν τῆς
Φαρίδου συζητοῦσατε εἴποτε
περὶ Εὐτυχίας Πρίντζου;
Διότι ὁ ἀδελφὸς τῆς Φαρί-
δου εἶπεν ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἡ
ἀδελφή του εἶχε ὑποχρέωσιν
νὰ συνδεθῇ μετὴν Πρίντζου.

Κ α τ. Ὁχι.

Σ τ ρ. Που πιστεύετε;

Κ α τ. Εἰς τὴν ἰδεολογίαν
τοῦ κομμουνισμοῦ.

Σ τ ρ. Ποιῶ εἶναι;

Κ α τ. Δὲν τὴν ξαίρω...

ΠΑΛΗΝΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ...

Ἀπολογεῖται ἐν συνεχείᾳ
ὁ Ντάφλης ὅστις λοχυρίζε-
ται ὅτι μετέβη εἰς Ντραμ-
πάτοβαν ὄχι διὰ νὰ γίνῃ
συμμορίτης, ἀλλὰ γιὰ νὰ...
φάῃ τὴν κανσέρβα. Ἐξακο-
λουθεὶ νὰ εἶναι... κατάπλη-
κτος δὲ δὲσά τὸν κατηγο-
ροῦν. Δὲν ἀνῆλθεν—λέγει—
ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀβουθῆσας
νὰ διαφύγῃ, ἀλλὰ διό... νὰ
κόμη ἔμετόν ἐπειδὴ ἦτο με-
θυωμένον. Ἐσάστει—συνε-
χίζει ψευδόμενος—ὅταν ἤκο-
σεν ὅτι ὁ φίλος του εἶχε φα-
σαρίας μὲ τὸν χερσοφόλακα
ἄρχισον τὸν τρέχον... ὅποτε ἐ-
πήλθε τὸ μοιραῖον, θηλ. ἡ
σουλχηρῆσ τῶν. Ὁμολογεῖ εἶ-
τα ὅτι ἐπλήρωσα διαπλο-
ναῦλα... γιὰ νὰ φάῃ τὴν καν-
σέρβα εἰς τὴν Ντραμπάτοβα.

Σ τ ρ. Ἀντικεινῶσατε εἰς
τὴν Φαρίδου ὅτι θὰ πᾶτε εἰς
τὴν συμμορίαν;

Κ α τ. Ὁχι.

Σ τ ρ. (Ζώης) Ὑπηρέτηρες εἰς τὸν ΕΛΛΑΣ, εἶπες. Μήπως μὲ ἀναγκάζεις;

Κ α τ. Καποὺ σας ἔχω ξαναἰδῆ.

Σ τ ρ. Δὲν θυμάσαι ὅτι κάποτε μὲ ἔσυρες κρατούμενον μαζί μὲ ἄλλους συντρόφους σου;

Κ α τ.

Σ τ ρ. Ὅλος ὁ κόσμος καταδίκασε τὸν Μάρκον. Ἐσὺ δὲν τὸν καταδικάζεις;

Κ α τ. Τότε καλά ἔκανα, ἀλλὰ τώρα δὲν πῆγα πουθενά.

Συνεχίζων ἰσχυρίζεται ὅτι ...τυχαίως συνήνησε τὸν Χαριλάου ὅστις τὸν συνέστησαν εἰς τὸν Μπισικλήν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁποίου εἰργάσθη.

Σ τ ρ. Μετενοήσατε διὰ τὴν πρόθεσίν σας νὰ συναντήσητε τοὺς συμμορίτας;

Κ α τ. Δὲν εἶχα τέτοιο σκοπὸν.

ΤΩΡΑ ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΟΥΝ

Καλεῖται ἀκολούθως ὁ κατηγορούμενος Παπασιεφός, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι κατὰ συναντήσιν του μὲ τὸν Ντάφλον, ὁ τελευταῖος τοῦ εἶπε: εἶπρεπὶ νόβγοῦμε ἔξω». Ὁ ἀπολογούμενος νομίζει ὅτι συνέστησαν καὶ εἰς αὐτὸν νὰ γίνῃ συμμορίτης. Καταλήγει νὰ ἀποκηρύσσει τὸν συμμοριτισμὸν.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΕ ΣΚΗΝΟΘΕΤΑΙ

Ὁ Παραμυθιώτης λέγει ὅτι εἶναι ἐργατικὸν σιέλεχος καὶ κομμουνιστὴς καὶ καμνὶ δὲ διὰ κρισὶν μεταξὺ τῶν ὄσων αὐτῶν ἰδιοιήτων του. Διὰ τὴν Φαρίβου λέγει ὅτι τὴν ἐγνώριζεν ἀπὸ τὰ 1916 εἰς τὸ ἔργατικὸν κέντρον, τὴν δὲ Πριντζου ἀπὸ 13 ἐτίας, χωρὶς κατὰ τὰ τελευταῖα εἶη νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς. Ἐπιμένει ὅτι εἶναι ἀθῶος.

Σ τ ρ. Κοτε γιατί σὲ κατηγορῆ ὁ συγκατηγορούμενός σου;

Κ α τ. Δὲν ξαίρω γιατί καὶ ὁ πόκοίλας συνῆκας.

Σ τ ρ. Μήπως νομίζετε ὅτι ἡραστε κομμουνιστὰι διὰ τὸ ἔκανομε σκηνοθετοὺς ὅπως εἰς τὴν δι.ην Μιχαήλβιτς;

Σ τ ρ. Ἦσαν ἐργατικὸν σιέλεχος καὶ δὲν ἐγνώριζες τοὺς ἰθύνοντες κομμουνιστὰς;

Κ Α Τ. Ὁχι.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΧΙΑΝ

Ἀκολουθῶς καλεῖται ὁ μάρτυς Χαριλάου. Καὶ αὐτὸς δηλοῖ ὅτι τυχέως συνήνησε τὸν Ντόφλην τὸν ὄποιον εἴβρεν αἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὀποδηματοποιοῦ Μπισοκλή, ἵνα ἐργασθῆ εἴθεεν ἐπιδοῆ ἢ ὁ ἀεργος καὶ λόγῳ τῶν φρονημάτων του δὲν ἠδύνατο εἰς εὐρηάλλου ἐργασίαν. Ὁ κατηγοροῦμενος ἰσχυρίζεται διὰ τὸν Ντόφλην δὲν ἐγνώριζε προηγουμένως. Ἐπίσης προσβάει μίαν λεπτομέρειαν. Ἦν ἐπομένην τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ντόφλη αἰς τὸ καταστήμα του Μπισοκλή (καὶ ἐδῶ ὁ Ντόφλης ἐξήγει ὅτι ἦτο ὀπὸ ἐπιτήρησιν) ὁ Χαριλάου ἐπάτησε τὸ πεδί του Μπισοκλή, ὅτιο τὸ ἔκαμε, λέγει διὰ να γνωρίζη μὲν ἄνθρωπο ἔχειν εὐκάμην. Μετὰ πολὰς ἀμφιταλαντώσεως ὁ κατηγορούμενος λέγει ὅτι καταδικάζει τὴν ἀνταρχίαν.

ΕΙΧΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙ ΤΟ ΨΕΥΔΩΔΗΜΟΝ

Ἀκολουθεῖται ἐν συνεχείᾳ ὁ Σωτηριουθης καὶ εἶτα ὁ Μπισοκλής ἐξῶν 19. Ὀμιλεῖ καὶ αὐτὸς διὰ τὴν ὦ. Ἐνῶ ἐπέθεσιν τοῦ Ντόφλη πρὸς τὸν ὄποιον — ὁμολογεῖ — εἴδωσαν ἐπικρατιστικῶς προκησῆς. Ἰαὐτὸς λέγει ὅτι παρελάθεν ἀπὸ ἀπὸστον σεραιώτην.

Συνγκυζών λέγει ότι εις το
καφενείο. ήμους τον Ντά-
φλην μεθύομενον ούτα να λέ-
γη είναι αποφασισμένος να
πάη με τους άντάρια, με το
φουβανουμαν "εργής".

Σ. Ρ. Ο Χαρίλαου ήξευρεν
δι' όπεσ'ήριζες τον κομμουνι-
σμόνι

ΚΑΤ. Όχι.

Σ. Ρ. Ποίος ήσαν ό άμέσως
άνώτερός σου;

ΚΑΤ. Κανείς.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΡΗΤΖΟΥ

Τελευταία έεληθή προς ά-
πολογία η εύτυχία Πριν-
τζου. Η κατηγορούμενη με
όφρος άνθρώπου συνταξιμέ-
νου και με φωνή μόλις άκου-
σμένη λέγει προφύρουσάμετά
μεγάλης δυσκολίας τας λέξεις:

Κατηγ. Πάνω στην
όποθεση αύ ή άναγνωρίζω
την ένοχήν μου. Αποδοκιμά-
ζω τον κομμουνισμόν. Απο-
κηρύσσω τα έγκλήματα των
άνταρτών. Αάγνωρίζω την
ανάμιξίν μου στην άσθεση
αυτή τόσοσ από άπόψεως ίδιου
λογικής. (σιωπή)

Προεβρος: Θα ήθέλω
με να διευκρινίσετε καλά αύ
ό το πράγμα. Γό να άναγνω-
ρίζεις την ένοχήν σου είναι
όπερ σου.

Κατηγ. Θα σας παρα-
καλούσα να μη λάβετε ύπ' ό-
ψιν σας την γνώμη μου έπι-
της όποθέσεως αυτής γιατί
δέν ήμουν ούτε είμαι σε θέση
να καθορίσω άκριβώς την ά-
νάμιξίν μου. Σας παρακαλώ
να λάβατε ύπ' όψιν ότι εύρί-
σκομαι εις κατάστασιν μη-
τρίας ουγχίσεως.

Προεβ. Δύο ήμέρας τώ-
ρα πού σκεπτεσθε νομιζώ ότι
θά έπρεπε να λάβετε ήδη μι-
σαν άπόφασιν. Θα ξεκινήσωμε
άπό την άρχήν ότι αύτιά το
λέγει μία μορφωμένη γυναί-
κα και ότι πότε πού προσποι-
είσθε ότι κατέχεσθε δηλ. ή
ματρία ουγχίσις, δέν εύστα-
θεί διότι ασφαλώς θα άντιμε-
τωπίσεται μεγαλό προν άχρο-
ατήριον από τό πειχρόν πού
πού παρουσιάζει ή αίσθησις
αυή. Η κάνα για γνά στεί-
λατε τους Γκαην και Ντά-
φλην εις τό Μιτσικέλι;

Κατηγ. Συμφωνώ ότι έ-
γινε προσπάθεια να σταλούν.

Με άσάφειαν ή βιόλου ά-
παντά και εις τας άλλας έ-
ρωτήσεις του προεβρου.

Μετ' όλίγον άπαντώσα εις
έρωτήσεις του β. "έπιρρόπου
λέγει ότι γνωρίζει την Θαρί-
δου (όχι προσωπικώς), τον
Παραμυθιώτην, τον Μιτσικλήν
και τον Χαρίλαου β (προσωπι-
κώς). Δέν γνωρίζει τους Πα-
πασέφον και τον Σωτηριάδη.
Πάντως δέν δίδει άλλας έξη-
γήσεις.

β. β. Μήπως αίσθάνεσθε κα-
νένα φόβο εις την αίσθησιν
αυτήν ειώσιον ήτου άκροατη-
ρίου;

Κατ. Δέν αίσθάνομαι. Σας
έπαναλαμβάνω ότι σχετικά
με την όποθεση αυτή δέν εί-

μαι αὐτὴ βεβαίως νὰ σᾶς εἰπῶ εἰ ἀκριβῶς ἔγινε, ἀλλὰ ἀδιαγνώριζω τὴν συζήτησίν μου.

Β.Ε. Τι εἶδους συμμαχοχὴ ἦτο;

Ἡ κατηγορουμένη δὲν ἀπαντᾷ.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται καὶ τὴν ἡμ. ἐπαναλαμβάνεται κελευσμένων τῶν βουλευτῶν πρὸς συνεχῆν τῆς ἀπολογίης τῆς Πρίντζου. Καὶ πάλιν ὁμοίως ἡ κατηγορουμένη ἐτήρησε τὴν αὐτὴν στάσιν, χωρὶς νὰ εἰπῆ τίποτε τὸ συγκεκριμένον.

Περὶ τὴν ἡμ. ἡ συνεδρίασις συνεχίζεται δημοσίᾳ καὶ ὁ πρόεδρος ἀνακοινεῖ ὅτι τὸ Στρατοδικεῖον ἀπέρριψε πρότασιν τῆς ὑπερασπίσεως ὅπως ἡ Πρίντζου ἐξετασθῆ ὑπὸ ψυχιάτρου.

Ὁ κατηγορούμενος Γάκης λαμβάνων τὸν λόγον ἐρωτᾷ τὴν Πρίντζου πῶς τὸν γνωρίζει. Αὐτὴ ἀπαντᾷ ὅτι δὲν θυμᾶται.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ ἠγόρευσεν ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος λοχαγὸς Κοταρίδης ὅστις ἀφ' οὐ ὠμίλησεν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ διὰ τὰς ἐπιδημίας γενικῶς τοῦ κομμουνισμοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν καταλογίσας τὰς εὐθύνας ἑνὸς ἐκάστου τῶν κατηγορουμένων.

«Τὸ ἀστικὸν καθεστῶς—εἶπεν ἐν ἀρχῇ—ἔχει ὀσφαλῶς ἀτελείας, εἰάν ὅμως τὸ καθεστῶς αὐτὸ πρέπει νὰ ἀντικατασταθῆ δι' ἄλλου, αὐτὸ τὸ ἄλλον ἀναμφιβόλως δὲν δύναται νὰ εἶναι τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς, τὸ ὁποῖον εἰς οὐδεμίαν χώραν κατάρθωσε νὰ κερδίσῃ τὴν πλειοψηφίαν καὶ τοῦτο κυρίως διότι ἀπαρνεῖται τὴν ἐλευθερίαν». Ἀναφέρεται ἀκολούθως εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ ἐτόνισεν ὅτι σκοπὸς τῆς νέας κομμουνιστικῆς ἐπανάστασεως εἶναι ἡ καταστροφή, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν Σλαύων.

Ἀκολούθως ὁμιλῶν διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἐζήτησε 1) ὅπως διαχωρισθῆ ἡ δίκη τῆς Πρίντζου 2) τὴν ἐπιβολὴν ἰσοβίων δεσμών εἰς τὴν Σοφ. Φαρίδου καὶ εἰς τοὺς Ντάφλην, Γάκην καὶ Παπαχριστοδοῦλου 3) τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς φυλακίσεως 3 ἐτῶν εἰς τὸν Παπαστέφου ὅστις δὲν ἀπεκάλυψε εἰς τὰς ἀρχὰς ἐγκαιρῶς ὅτι ἔμαθεν καὶ 4) τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπολοίπων.

Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔλαβεν ἡ ὑπεράσπισις καὶ ἠγόρευσαν οἱ συνήγοροι κ. κ. Μαλεσιδῆς, Κωνσταντινίδης, Σταματιάδης, Μπότσης, Μερτζός καὶ Ὑφαντής.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Περὶ τὸ μετὰ τὸ ἐπιτακτικόν τὸ Ἐπιτακτικὸν Στρατοδικεῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δι' ἧς ἡ Σουλία Φωφιδίου, ὁ Ἀλεξ. Ντάφλης, ὁ Κωνσταντῆς Κ' ἀπὸ καὶ ὁ Ἄν. Παναγιωτοπούλου καταδικάσθησαν εἰς θάνατον, ὁ Κ. Παναγιωτοπούλου εἰς ἄβυσσον καὶ οἱ λοιποὶ ἐξωθήθησαν. Διὰ τὴν ἐπίτακτικὴν ἀποφαστικὴν ἐπιτάξιν ὡς ἡ βία τῆς διαχωρισθῆ.

Ἡ ὑποθεσις Τῶν ἐκ τῆς Βουλγαρίας

Τὸ Ἐπιτακτικὸν Στρατοδικεῖον ἐξέδωκεν ἐπίσης τὴν ἀπόφασιν διὰ τοῦ ἐκ Βουλγαρίας καταγορευμένου ο. ρ. Κεῖς τοῦ Ἰ. Μεχάριαν, Κλ. Κάλου (Κάθηγητή) καὶ Στ. Κάλου ἐπιβλήθη ἡ ποινή τοῦ θανάτου, εἰς δὲ τὸν Ἄν. Ντάφλιαν ἡ ποινή τῶν ἐπιτάκτικων καταδικάσεων.

ΘΑΡΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΩΠΙΣΘΕΝ "ΣΤΡΑΤΟΣ,, ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ

45 ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ ΔΙΔΟΥΝ ΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ
ΚΑΚΟΥΡΓΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΜΙΑ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΤΗΤΑ ΚΟΜ)ΣΤΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΙΝ ΤΗΣ

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΜΟΣΤΑΓΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

χθές τὴν 9 1)2 ἤρχισεν ἡ δίκη ἐνώπιον
τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἰωαννίνων
τῶν 145 μελῶν τῆς κομμουνιστικῆς συνωμο-
τικῆς σπείρας ἣτις ἔδρα ἀπὸ διετίας ὑπὸ
τὴν ἀρχηγίαν τῆς Εὐτυχίας Πρίντζου.

—Τὸ γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ συν-
ταρακτικώτερον τοιοῦτο ἀπὸ ἀπόψεως ἀ-
ποκαλύψεως τῆς ὑφαινομένης συνωμοσίας
κατὰ τοῦ καθεστῶτος καὶ τῆς ἀκεραιότη-
τος τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον λαμβάνει χώραν
ἐν Ἠπείρῳ.

—Ἡ κολοσσιαία σημασία ἐπιτυχία
αὐτῆ τῶν ὀργάνων τοῦ Τμήματος Ἀσφα-
λείας, ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ὀ-
πλιτῶν ἐπιβάλλει εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν Ἰ-
ωαννίνων τὸ καθῆκον τῆς ἐκφράσεως συγ-
χαρητηρίων καὶ τῆς ὀφειλῆς βαθυτάτης
ἐθνωμοσύνης, διότι χάρις εἰς τοὺς ἀφά-
νεις αὐτοὺς ἀγγέλους—φύλακας ἐσώθη ἡ
πόλις, τίς οἶδεν ἀπὸ ποῖα συνωμοτικά δει-
νὰ, τὰ ὁποῖα ἐχάλκευαν εἰς τὰ ἄντρα τῶν
αἱ καταχθόνιοι αὐτοὶ συνωμόται.